

KS. JERZY NIESTĘPSKI

W MOCY SŁOWA PANA

HOMILIE NA ROK B

Wstęp

Spośród wielu słów, które docierają do nas codziennie z różnych stron, są z pewnością te niosące prawdę. Nie ulega wątpliwości, że prawdą jest słowo Boże. Jego aktualność nie przemija, przeciwnie – zawsze trwa. Są różne formy głoszenia słowa Bożego, wśród nich najważniejsza jest homilia. Ona stwarza możliwości przekazu orędzia zbawczego licznym zgromadzeniom ludzi.

Do priorytetowych jej zadań należy aktualizacja przesłania z tekstów biblijnych w ramach sprawowanej liturgii. Homilia powinna ułatwić wiernym bardziej owocne przyjęcie słowa Bożego. Ma ono być przekazane w taki sposób, aby wywarło wpływ na życie słuchaczy.

Warto zauważyć, że niedzielne i świąteczne homilie stanowią ważny element oddziaływania duszpasterskiego na wiernych. Odpowiednie opracowania tekstowe stają się niezwykle pomocne w formacji wspólnot katolickich, a odbiorcom stwarzają sposobność do rozważania Bożego Objawienia.

Mając na względzie znaczenie homilii w krzewieniu słowa Bożego oraz jego oddziaływanie na słuchaczy, zdecydowałem się opracować i wydać zbiór homilii na rok B.

Wyrażam moją wdzięczność Biskupowi Łomżyńskiemu Januszowi Stepnowskiemu za okazanie mi zaufania i inspirację, a także pasterską troskę o wydanie tej pozycji książkowej.

Oby treści zawarte w niniejszej publikacji były pomocne duszpasterzom w głoszeniu słowa Bożego we współczesnych, wymagających wspólnotach parafialnych. Odbiorcom korzystającym z tej książki życzę wzmocnienia w wierze i duchowego ubogacenia.

ks. Jerzy Niestępski

Łomża, 16 czerwca 2024 r.

W trosce o głoszenie słowa Bożego

Autor jest doktorem homiletyki i zarazem doświadczonym kaznodzieją, łączy teorię z praktyką. Napisał szereg różnych publikacji, a wśród nich *W bliskości słowa Bożego*, Kraków 2015. Pełni również funkcję rekolekcjonisty w diecezji łomżyńskiej. Zwróćmy zatem uwagę na jego nowy zbiór homilii na rok B, pt. *W mocy słowa Pana*. Ogólne spojrzenie na zewnętrzną szatę poszczególnych homilii prowadzi do wniosku, że są one dobrze zredagowane i przystępne dla czytelnika. Wstęp i zakończenie oddzielono gwiazdkami od tekstu głównego. W części głównej zawarty jest kerygmat i jego powiązanie z życiem chrześcijańskim.

Wchodząc w treść homilii, należy stwierdzić, że ich tytuły są krótkie, zwięzłe, jasne i dobitne, często mają postać równoważników zdań. Wstępy wynikają z głoszonego kerygmatu, dobrze uwydatniają problematykę homilii, są zrozumiałe dla czytelnika. Wskazują także na zwięzłość wypowiedzi Autora. Słowa wstępne homilii zawierają zwykle treść egzystencjalną adekwatną do tytułu

homilii i przekazywanego kerygmatu. Są także wstępy, które dotyczą okoliczności liturgicznych, święta, roku kościelnego. Autor dobrze wprowadza słuchaczy w to, co następnie będzie głosił.

Część główna homilii ma charakter kerygmatyczno-aktualizacyjny. Przesłaniem jest słowo Boże, w którym Ewangelia wysuwa się na plan pierwszy. Słusznie więc tytuł zbioru wskazuje na zawarte w treści „słowa Pana”. Akcentując kerygmat, Autor często wiąże orędzie Ewangelii z I czytaniem, głównie ze Starego Testamentu, jak to jest w lekcjonarzu. Bywa i tak, że przybliżanie kerygmatu rozpoczyna od Starego Testamentu, co również ma swoje uzasadnienie historiozbowcze. Ks. Niestępski unaocznia przez to jedność Pisma Świętego, co jest istotne w głoszeniu homilii. Przy czym wiąże kerygmat także z liturgią Mszy Świętej, innych sakramentów i z rokiem kościelnym, czego nieraz brakuje w polskich homiliach drukowanych, nie mówiąc już o tych wygłaszanych, które zwykle pozostają poza zasięgiem badawczym.

Część moralna w naturalny sposób wypływa z orędzia zbawienia, prowadzi do konkretnych wskazań dotyczących życia chrześcijańskiego. W tej części pogładową rolę spełniają przykłady czerpane z życia, w formie świadectwa; mówią często o czymś nawróceniu, pogłębieniu wiary, poprawie. Ważną rolę spełniają także liczne cytaty, które pochodzą m.in. z nauki II Soboru Watykańskiego, *Katechizmu Kościoła Katolickiego* czy z wypowiedzi papieży: Jana Pawła II, Benedykta XVI, Franciszka. Autor powołuje się także na świętych i błogosławionych, m.in. na: św. Alberta Chmielowskiego, bł. Jerzego Popiełuszkę i bł. Stefana Wyszyńskiego. Obrazowość homilii wzmagają cytaty z poezji i piosenek religijnych. Ks. Jerzy jest bardzo sumienny, gdyż dokumentuje liczne świadectwa, cytaty, na co wskazują 102 przypisy źródłowe (rzadkość w polskich homiliach). Jest to godne uznania, ponieważ kaznodzieja lub czytelnik łatwo mogą sięgnąć do danego źródła i poszerzyć swoją wiedzę.

Fachowo sporządzone jest zakończenie i związane z nim zamknięcie homilii. Zakończenie jest zwykle zwarte, średniej długości, rzadko bardzo krótkie. Przybiera ono formę podsumowania, wezwania lub zachęty do wypełniania słowa Bożego. Innym razem autor homilii posługuje się radą, życzeniem lub modlitwą, np. na końcu mówi: „Jezu, ufam Tobie” (II n. Wlk.), „Przyjdź Duchu Święty, napełnij nasze serca...” (Uroczystość Zesł. Ducha Św.), kończy homilię modlitwą św. Ignacego Loyoli (XXV n. zw.). Sam też układa modlitwy końcowe, jak np.: „Panie Jezu, chcemy mieć upodobanie w Tobie, nie tylko w Nowym Roku, ale przez całe nasze życie” (N. Chrztu Pańskiego); „Naucz mnie radosnym sercem przyjmować pokarm duchowy” (XIX n. zw.); „Dziękuję Ci, Trójco Święta, za siłę i pociechę...” (Uroczystość Trójcy Przenajśw.). Zakończenia homilii są pozytywne, zawierają wiele duchowego ciepła, co sprawia, że ostatnie słowa kaznodziei będą głęboko zapadać w serca słuchaczy. Nie ma negatywizmu, który jest niezgodny z założeniami homiletyki i psychologii pastoralnej w ogóle.

Autor przekazuje słowo Boże w sposób uporządkowany, przy czym zostawia czytelnikowi miejsce do osobistej refleksji. Poszczególne sprawy przedstawia problemowo i pobudza do myślenia. Istotne jest, aby głoszący te homilie zachował umiarkowane tempo i wystrzegął się monotonii. Ogólnie biorąc, homilie ks. Jerzego Niestępskiego są interesujące, napisane komunikatywnym i płynnym językiem, zawierają w sobie dużo ciepła, budzą zainteresowanie. Jeżeli przekazane zostaną mową żywą, kształtowaną przez autentycznego świadka słowa Pańskiego, to z pewnością przyniosą oczekiwane owoce, które płyną z głębi ducha. Powinny one pociągać do Boga i budować wspólnotę eklezjalną.

Homilie ks. Niestępskiego spełniają wymagania współczesnej homiletyki. Autor, mając wprawę w głoszeniu słowa Bożego, czyni to w sposób sugestywny i praktyczny. Warto więc korzystać

z jego doświadczenia pastoralnego, a także przekazywać słowo Boże współczesnemu człowiekowi w sposób wierny i autentyczny, przystosowany do realiów życia. Autorowi należy życzyć dalszej owocnej twórczości w dziedzinie kaznodziejstwa oraz homiletyki.

ks. prof. dr hab. Jan Twardy
Przemyśl, 12 czerwca 2024

Okres Adwentu

I niedziela Adwentu

Adwentowe wskazania

Znów wkraczamy w kolejny rok kościelny. Jego rozpoczęcie zawsze następuje w I niedzielę Adwentu. Okres Adwentu to czas nadziei i oczekiwania, daje sposobność przygotowania się do najważniejszych narodzin w dziejach ludzkości – Syna Bożego. W tym czasie z większym skupieniem nam jako ludziom wiary przychodzi oczekiwać powtórnego przyjścia na ziemię Jezusa Chrystusa. Z pewnością to drugie przyjscie będzie inne od pierwszego i nastąpi w chwale z aniołami. Syn Boży wtedy przybędzie, aby dokonać podsumowania dziejów ludzkich na sądzie ostatecznym.

*

Dzisiaj usłyszeliśmy wezwanie Jezusa do czujności. Zbawiciel przypomina, że pan domu powróci niespodziewanie. Zatem nie powinno się przebywać w postawie uśpiania, lecz trzeba czuwać w oczekiwaniu na Pana: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów czy raniem” (Mk 13,35). Mamy więc tak jak słudzy ewangeliczni – czuwać, aby przyszedłszy, nie zastał nas śpiących, zajętych swoimi sprawami i troską o doczesne funkcjonowanie. Niestety, uzależnienie od grzechów i trwanie w nich staje się przeszkodą w realizacji drogi prowadzącej do zbawienia.

Jezusa opowiada przypowieść o pewnym gospodarzu, który, udając się w podróż, zostawia dom i nadzór nad nim swoim sługom, a odźwiernemu nakazuje czuwać: „Nakazuje im to zresztą

nie tylko wizja ewentualnej nagrody lub kary, lecz także właściwie rozumiane poczucie odpowiedzialności”¹.

Otóż tym domem, o którym mówi Chrystus, jest nasze życie, a więc każdy dzień przeżyty na tym świecie. Zapytajmy więc siebie, w jaki sposób wykorzystujemy życie otrzymane od Boga?

Adwent ze swoim wezwaniem do czujności mobilizuje do częstszej modlitwy, spowiedzi, udziału w rekolekcjach, roratach oraz podejmowania postanowień. Czuwanie adwentowe winno dążyć, ku temu, by Chrystus pełniej zadomowił się w naszym życiu osobistym, rodzinnym, parafialnym i narodowym: „Czuwanie oznacza przede wszystkim otwarcie się na dobro, prawdę i Boga wśród niezrozumiałego często świata i w centrum władzy zła. Oznacza, że człowiek całą siłą i z wielką trzeźwością usiłuje czynić, to co słuszne, kierując się w życiu nie własnymi pragnieniami, lecz drogowskazem wiary”².

Jezus zwraca nam uwagę, że jeśli z jakiegokolwiek powodu odaliliśmy się od Niego, to jesteśmy w stanie duchowej ospałości. Tym samym obojętni na głos Jego Ducha i niezdolni do odkrywania Jezusowej obecności.

Podczas pielgrzymki do Włoch mogłem wysłuchać świadectwa Iwony, która zwierzyła się, że Bóg w jej życiu był daleko. Będąc uczennicą szkoły średniej, przebywała w nieodpowiednim towarzystwie, w którym preferowano nieformalne związki i lekceważono lub odrzucano zasady moralne. Po pewnym czasie zaczęło ją to irytować. Zachęcona przez koleżanki z klasy odbyła pielgrzymkę na Jasną Górę. Kilka miesięcy potem Grzegorz, którego poznała na pielgrzymce, zaprosił ją na wyjazdowe nocne czuwanie.

¹ *Komentarz praktyczny do Nowego Testamentu*, Poznań–Kraków 1999, tom 1, s. 242.

² Benedykt XVI, *Wiara, nadzieja, miłość. Przewodnik po życiu chrześcijańskim*, wybór i opracowanie T. Samulnik, Kraków 2022, s. 79.

Po dłuższym zastanowieniu zgodziła się. Podczas tego spotkania modlitewnego Grzegorz opowiedział jej o Bogu, jak wiele Mu zawdzięcza. Iwona ze skupieniem wysłuchała i po długiej modlitwie poprosiła Pana Jezusa o przemianę życia. Nastąpił również moment całkowitego jej zawierzenia Jezusowi. Od tego dnia doświadczała, jak On zmienia jej myśli, serce, postępowanie. Czuła, jak powoli odchodzą od niej negatywne emocje z przeszłości. Wyznała, że choć od tego zawierzenia upłynęło sporo czasu, to wie, że Chrystus ją przemienił i jest jej bliski. Codziennie z Nim rozmawia jak ze swoim Ojcem.

*

Czekanie i czuwanie to przewodnie idee Adwentu. Niech staną się one tematem osobistej refleksji i treścią ufnej modlitwy o pogłębienie oraz ożywienie naszej wiary, wiodącej drogami tej ziemi do szczęśliwej wieczności.

Niechaj otwarcie się na Jezusa pomoże nam być wrażliwymi i kochającymi bliźnich.

II niedziela Adwentu

Pokora podstawą do nawrócenia

Każdego dnia z wielu stron podsuwane są różne propozycje na temat podejścia do życia. Zatem człowiek ma zawsze możliwość wyboru. Jednakże jest ważne, aby kierować się rozsądkiem i wybrać to, co najkorzystniejsze dla każdego z nas. Właściwym rozwiązaniem chrześcijańskim jest obrać szlak wędrówki przez życie z Bogiem.

*

W przeżywanym okresie Adwentu radosnym oczekiwaniu na spotkanie z Panem, Kościół dzisiaj stawia przed nami Jana Chrzciciela. Warto przypomnieć sobie tę niezwykłą postać adwentowego proroka. Jan jest przykładem człowieka do głębi przepojonego Bogiem. Wybrany przez Stwórcę jawi się jako duchowy gigant. Nie czeka biernie na przyjście Mesjasza, ale z zapalem i wyrzeczeniem oraz pokutą przygotowuje na nie siebie i innych: „Chrzciel wzywał ludzi do zerwania z grzechem, czyli nawrócenia się, do wewnętrznej przemiany”³. Przychodziły do niego ogromne rzesze ludzi. Tak bardzo go słuchacze cenili, że wyznawali przed nim grzechy i przyjmowali z jego rąk chrzest w Jordanie: „Jan Chrzciel wniósł coś rzeczywiście nowego – przyjęcie chrztu miało oznaczać dokonanie zwrotu, porzucenie grzesznego postępowania i rozpoczęcie nowego życia”⁴.

³ Nowy Testament, Poznań 1998, s. 91.

⁴ Benedykt XVI, *Modlitwa Jezusa. Katechezy Papieskie*, Kraków 2022, s. 40–41.

On przecież, będąc człowiekiem pokornym, nie zabiega o żadną popularność. Natomiast wiele wysiłku wkłada, aby przekonać ludzi o wielkości i majestacie mającego przyjść Mesjasza, o którym mówi: „Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów” (Mk 1,7). Jan Chrzciciel opowiada o Mesjaszu, który ma po nim przyjść: „Będzie to nie tyle surowy sędzia, ile raczej dawca Ducha Świętego”⁵, aby obdarowywać Nim innych dla ich uświęcenia. Prorok przypomina całemu światu i nam, że najlepszą drogą do zbawienia jest nawrócenie oraz pojednanie z Bogiem.

Do osiągnięcia przemiany konieczne jest uświadomienie sobie swojej ułomności i sprzeniewierzenia się Bogu, a następnie oczyszczenia swojego serca z brudu grzechów i przyzwolenie Jezusowi na zajęcie najważniejszego miejsca w jego życiu. Mamy podejmować jednoznacznie jasne decyzje, w duchu całkowitego opowiedzenia się za Panem.

Katolik ma szukać żywego kontaktu w osobie i działaniu Jezusa Chrystusa. Winien stworzyć w sobie miejsce dla Pana i pozwolić Jemu, aby na stałe w nim zamieszkał. Z pewnością kontakt z Bogiem prowadzi przez realizację Jego prawd, które mają stać się prawdziwym drogowskazem naszego życia.

Czas Adwentu stwarza sposobność, abyśmy odpowiedzieli na pytanie: Czy moje postępowanie przyczynia się do uświęcenia siebie i bliźnich? Advent daje szansę zmiany myślenia i postępowania. Jest to czas okoliczności sprzyjających wyprostowaniu naszej drogi do Boga.

Różne są przyczyny nawróceń. Niemniej jednak jest ważne, że powodują powrót do Chrystusa i Jego wartości.

⁵ Komentarz praktyczny, dz. cyt., s.170.

Jarosław w swoim świadectwie wyznał: „Byłem chłopakiem, który zagubił się w życiu. Zostałem skrzywdzony i krzywdziłem innych. Stałem się przestępcą, ofiarą a później i oprawcą. Żyjąc w ciągłym zakłamaniu, nie zważałem na cierpienie ludzi z mojego powodu.

Gdy umarła moja mama, wówczas zacząłem się dużo modlić. Doświadczyłem wtedy mocy Jezusa, który przychodzi, podnosi człowieka i odmienia go. Pan tak bardzo odmienił moje życie, że znajomi dalej uważnie mi się przyglądają, ponieważ nie dowierzają temu, co się stało.

Kiedyś brałem udział w bijatykach i rozbojach, oszukiwałem ludzi, teraz po prostu nie potrafię tego zrobić i jestem przekonany, że to Jezus mnie od tego uwolnił. Na ludzi patrzę z życzliwością i potrafię przebaczać dzięki Jego łasce. Gdy ktoś mnie krzywdzi, to modlę się do Pana Jezusa o łaskę, bym potrafił przebaczyć. Bo wiem, że bez wybaczenia człowiek nie ma czystego serca. Jezus przychodzi właśnie z mocą przebaczenia i pragnie, żeby ludzie sobie nawzajem wybaczali. Myślałem, że skoro mam swoje słabości, to nie mogę iść za Jezusem, ale On mi pokazał, że pomimo moich upadków mogę iść z Nim”.

Nasza droga do Boga powinna prowadzić przez ciągłe, codzienne nawracanie się. Taka postawa wymaga od nas pokory. Mamy mieć poczucie swoich słabości i małości, bo takiej postawy uczy nas Jan Chrzciciel.

*

Zatem w pokorze ducha, z pokutnym usposobieniem otworzmy umysły oraz serca i przygotujmy się właściwie na spotkanie z Panem. Niechaj czas i wysiłek poświęcony formowaniu naszych sumień przyniesie upragnione rezultaty, a więc zwycięstwo nad przywiązaniem do zła oraz radość i wewnętrzną równowagę. W męznym wyznawaniu wiary wzorujmy się na Janie Chrzcicielu.

Spis treści

WSTĘP	5
W TROSCE O GŁOSZENIE SŁOWA BOŻEGO	7
OKRES ADWENTU	11
I niedziela Adwentu <i>Adwentowe wskazania</i>	12
II niedziela Adwentu <i>Pokora podstawą do nawrócenia</i>	15
III niedziela Adwentu <i>Przewodnik adwentowy</i>	18
IV niedziela Adwentu <i>W postawie Maryi na spotkanie z Nowonarodzonym</i>	21
OKRES BOŻEGO NARODZENIA	25
Uroczystość Narodzenia Pańskiego <i>Pasterka Światłość na ziemi</i>	26
Uroczystość Narodzenia Pańskiego <i>Radość z narodzenia Chrystusa</i>	29
Niedziela Świętej Rodziny <i>Rodzina silna miłością</i>	32
II niedziela po Narodzeniu Pańskim <i>Dzieci Boże</i>	36
Niedziela Chrztu Pańskiego <i>Zobowiązania chrzcielne</i>	39
OKRES WIELKIEGO POSTU	43
Środa Popielcowa <i>Wezwani do pokutnej drogi</i>	44
I niedziela Wielkiego Postu <i>Przesłanie wielkopostne</i>	47
II niedziela Wielkiego Postu <i>Czas przemiany</i>	50
III niedziela Wielkiego Postu <i>W duchu Bożej mądrości</i>	53
IV niedziela Wielkiego Postu <i>W odpowiedzi na miłość i miłosierdzie Boże</i>	56
V niedziela Wielkiego Postu <i>Dar ofiary</i>	59
Niedziela Palmowa <i>Być wiernym Jezusowi</i>	63
Wielki Czwartek <i>Wydarzenia z Wieczernika</i>	66
Wielki Piątek <i>Krzyż znakiem chluby</i>	70
OKRES WIELKANOCNY	73
Wigilia Paschalna <i>Orędzie Wigilii Paschalnej</i>	74
Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego <i>Świadectwo o Zmartwychwstałym</i>	76
II Niedziela Wielkanocna <i>Pokój i miłosierdzie</i>	79
III Niedziela Wielkanocna <i>Strzec wartości ewangelicznych</i>	83
IV Niedziela Wielkanocna <i>Pójsz za głosem Pana</i>	87
V Niedziela Wielkanocna <i>Trwanie w Chrystusie</i>	90
VI Niedziela Wielkanocna <i>Wypełnianie przykazań warunkiem miłości do Chrystusa</i>	94
Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego <i>Wierność nakazowi misyjnemu</i>	97
Uroczystość Zesłania Ducha Świętego <i>W mocy Ducha Świętego</i>	101
OKRES ZWYKŁY	105
II niedziela zwykła <i>B Powołani do bycia w Kościele</i>	106
III niedziela zwykła <i>Nawrócenie kluczem do królestwa Bożego</i>	109
IV niedziela zwykła <i>Moc Chrystusowego słowa</i>	112
V niedziela zwykła <i>Dawca pełnego zdrowia</i>	115

VI niedziela zwykła <i>Jezus uzdrowicielem człowieka</i>	118
VII niedziela zwykła <i>Uzdrowienie paralityka</i>	122
VIII niedziela zwykła <i>Przymierze Boga z ludźmi</i>	125
IX niedziela zwykła <i>Świętowanie niedzieli</i>	128
X niedziela zwykła <i>Wobec działania złego ducha</i>	131
XI niedziela zwykła <i>Rozwój królestwa Bożego</i>	134
XII niedziela zwykła <i>Ratunek na bezsilność</i>	137
XIII niedziela zwykła <i>Ufność w Panu</i>	140
XIV niedziela zwykła <i>Kłopotliwa bliskość</i>	143
XV niedziela zwykła <i>Nasze posłannictwo</i>	146
XVI niedziela zwykła <i>Potrzeba odpoczynku</i>	149
XVII niedziela zwykła <i>Dar Chleba</i>	152
XVIII niedziela zwykła <i>Pragnienie Chleba życia</i>	155
XIX niedziela zwykła <i>Źródło siły</i>	158
XX niedziela zwykła <i>Pokarm na życie wieczne</i>	161
XXI niedziela zwykła <i>Wybrać Chrystusa</i>	164
XXII niedziela zwykła <i>Właściwa pobożność</i>	167
XXIII niedziela zwykła <i>Otwarcie się na prawdę i dobro</i>	170
XXIV niedziela zwykła <i>Podążyć za Chrystusem</i>	173
XXV niedziela zwykła <i>Prawdziwa wielkość</i>	176
XXVI niedziela zwykła <i>Postawa wobec zgorzienia</i>	179
XXVII niedziela zwykła <i>Wytrwanie w wierności</i>	182
XXVIII niedziela zwykła <i>Skutki bogactwa</i>	185
XXIX niedziela zwykła <i>Postawa służby</i>	188
XXX niedziela zwykła <i>Wzrok wiary</i>	191
XXXI niedziela zwykła <i>Największe przykazanie</i>	194
XXXII niedziela zwykła <i>Motywy naszej wdzięczności</i>	197
XXXIII niedziela zwykła <i>Zmierzanie ku wieczności</i>	200
UROCZYSTOŚCI I ŚWIĘTA	203
Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki <i>Matka naszych nadziei</i>	204
Uroczystość Objawienia Pańskiego <i>Dary dla Jezusa</i>	207
Święto Ofiarowania Pańskiego <i>Podążanie za Światłością</i>	210
Uroczystość Trójcy Przenajświętszej <i>Źródło miłości</i>	213
Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa <i>Moc płynąca z Eucharystii</i>	216
Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela <i>Zwiastun Jezusa</i>	219
Przemienienie Pańskie <i>Przesłanie z góry Tabor</i>	222
Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny <i>Maryja wzorem</i> <i>w osiągnięciu nieba</i>	225
Uroczystość Chrystusa Króla <i>Jezusowe Królestwo Wszechświata</i>	229
Uroczystość Wszystkich Świętych <i>Powołani do świętości</i>	232
Dzień Zaduszny <i>Przejsie do domu Ojca</i>	235

© Wydawnictwo WAM, 2024
© Jerzy Niestępski, 2024

Opieka redakcyjna: Roman Książek
Redakcja i korekta: Katarzyna Ziola-Zemczak
Projekt okładki: Dominik Wicher
Fotografie na okładce: Enoch111/Pixabay (przód), Jarosław Kucisz (tył)
Skład i opracowanie graficzne: Izabela Kruźlak

ISBN 978-83-277-4293-3

WYDAWNICTWO WAM
ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków
tel. 12 62 93 200
e-mail: wam@wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY
tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 62 93 496
e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA
tel. 12 62 93 260
www.wydawnictwowam.pl

Druk i oprawa: MCP • Marki k. Warszawy

Publikację wydrukowano na papierze Ecco book cream 70 g vol. 2.0
dostarczonym przez Antalis Poland Sp. z o.o.